

מאורות אל העבר

08/08/1970 | אב תשל"ד

חיילי צה"ל על גדות הסואץ-מאת ויקפדיה נחלת הכלל

מפת עולם

התשה: סוף שהיה גם התחלה.

קרוב לשלוש שנים בערה האש על גדות תעלת סואץ. אלפי פגזים מצריים הומטרו על חיילי צה"ל שהתבצרו במעוזים של "קו בר לב", בניסיון להתיש את ישראל ולגרום לנסיגת כוחותיה מחצי האי סיני. צה"ל הגיב בהפצצות ובפשיטות לעומק מצרים, שהלכו והתעצמו בהיקפן ובתעוזתן והביאו בשיאן למעורבות סובייטית ישירה בקרבות. התחושה בישראל הצוהלת אחרי ששת הימים הייתה כי למרות כאב המלחמה והנופלים, "תל אביב מוארת והתעלה בוערת" כמאמר חיים גורי באותם ימים. מצרים מאידך, נקלעה למשבר כלכלי אדיר ממדים וספגה נזקים עצומים. בתיווך אמריקאי, ולמרות התנגדות חלק משרי הממשלה, הסכימה מדינת ישראל להפסקת אש שנכנסה לתוקף בו' באב תש"ל (8.8.1970). למרות ההסכם שחייב את הצדדים שלא להפר את הסטטוס קוו הצבאי בגזרה, מיהרו המצרים, בחסות הפסקת האש, לקדם סוללות טילים לקרבת התעלה. על אף ההפרה הבוטה של ההסכם, נמנעה ישראל מלהגיב. שלוש שנים לאחר מכן, שילמה ישראל מחיר כבד ביותר על הבלגתה, כאשר סוללות הטילים אפשרו את צליחת התעלה בידי המצרים ביום הכיפורים תשל"ד מבלי שחיל האוויר הישראלי יוכל להפריע.